

BREU PRESENTACIÓ DEL SALM 121

Els Senyor és a la teva dreta per a protegir-te.

☒ VALORACIÓ GLOBAL.

- El Salm 121 impressiona per la senzillesa o simplicitat del llenguatge emprat i per la finor de la seva pietat.
- No ens mostra ni la fe robusta de l'home enmig de la tempesta o la lluita agònica de l'home en les seves tensions interiors; senzillament **presenta un tipus de seguretat tranquil·la i assossegada** pròpia de la incommovible confiança d'una ànima que veu l'esdevenidor en pau, malgrat que no se li escapen els perills que comporta

☒ CONTINGUT.

- Aquest Salm 121 està inclòs en un grup de salms ben definit [del 120 al 134], que s'anomenen “ **salms de peregrinació o graduals** “. Es creu que aquesta denominació prové del fet que es cantaven tot anant a Jerusalem o **pujant les escalinates del temple**.

- També alguns elements de la seva composició, podrien haver originat la dita denominació ja que solen presentar una **progressió gradual del pensament**: algun verset comença amb una paraula del precedent com un graó que va facilitant l'ascensió. (Vegeu versets 1 i 2 : *ajuda* ; versets 3 i 4 : *adormir-se*; versets 7 i 8: *guarda..*)

- **JO**, subjecte del primer i segon versets és clarament **l'orant**:
- **Algú** (sacerdot, levita, veu interior) formula una resposta ampliada entorn la tesi general: ***tota ajuda ve del Senyor*** .
- **TU, l'orant**, és el destinatari del missatge que transporten els altres sis versets, garantint-li que **ELL, el Senyor**, el tutelarà en les incidències de la peregrinació.

☒ ALGUNA PUNTUALITZACIÓ.

- **Alçar els ulls**, del primer verset, és una expressió típica del vocabulari hebreu, freqüent en l'àmbit religiós; al cristià pot suggerir-li la clàssica definició de pregària: **elevant l'ànima a Déu**.

Alonso Schökel, comentant aquest Salm, apunta una observació curiosa: El verset 5 utilitza una imatge emprada del costumari bèl·lic: El guerrer queda protegit per l'escut que sosté amb la mà esquerra. L'espasa o la llança estan a la mà dreta. Aquesta disposició deixa al descobert el costat dret del guerrer, que resulta ser el flanc més vulnerable...Déu es fa càrrec de la defensa del “ costat dret “, és a dir de la part més exposada a l'atac enemic.

- Fent-ne una transposició cristiana diríem que Déu defensa les zones més febles i vulnerables de la persona.

No hem de témer mai defallències d'atenció per part de Déu, que en definitiva serien defallències d'amor... Déu mai no s'adorm respecte a nosaltres. . . Card. Garrone